

ADRA – Győri angyalok

“Itt vannak! Itt vannak!” hallatszik a hájaz májgá! az Árrámsiká-tás, miután megörkezánk a Győri Gyermekvő Kájpont egyik lakáshoz. Mőg ki sem szállunk az autóból, de az apróságok máris előbukkannak, és rohanna felénk.

“Már nagyon várunk titeket!” ugranak a nyakunkba, és már hőznek is be bennünket a melege, és tapsolnak, és ÁrÁlnek, és mesélnek, és mutatják a győnyű Ánnepi dá-szÁ-tás, amit ők kászÁ-tettek; a kis Kata mutatja az Áj csizmáját, amit nemrég kapott. Megfogja a kezemet, és már visz is ki engem a teraszra, hogy az elhamarkodott kijelentésemet, miszerint segÁ-tánk nekik a munkában, behajtsa rajtam. :-) Miközben folytatom a felmosást, addig ő a vÁ-zzel teli vÁdrát egyensúlyozza mellettem. Majd nőz egy darabig, és aggóva megördezi:

“A terasz vőgát és a lőpcsőt csinálhatom majd ön? Tudod, nagyon szeretek felmosni. :-)

és
közben csillog a szeme és mosolyog, majd kiveszi a kezemből a felmosót és befejezi a munkánkat. Persze közben is mesél. Most őppen a szÁleiről mesél boldogan, hogy milyen jó volt velük találkozni nőhÁny hÁnappal ezelőtt. Kata kő kisebb testvére is ott van velünk. Az egyikük egy hatalmas seprőt tologat maga előtt és elttánk, hogy minél előbb vőgezzánk. Közben megtudom, hogy ki szokta felhordani a legtöbb sarat az udvarra; hogy az udvaron állás fák közÁ! melyik kőt fa a legalkalmasabb arra, hogy focikapukőnt szolgáljon, és hogy miket szoktak az udvaron játszani!

Időközben vőgeztánk a munkával. Bemegyünk a tőbbiekhez. Az Áj csizma szőpen visszakerÁ! a helyőre, a kabát az akasztóra.

“Ez az ön kabátom helye” mondja Kata, de most akaszd ide te a tődet!

Belőpánk a nappaliba. Most van időm egy kicsit jobban kőrlőni. Mindenhol szőp rend van, és karÁcsosyi dá-szÁ-tás. Megtudom, hogy az éžangyalka ma este hozza majd a karÁcsosyfát, ha jók lesznek. Aha, akkor Ágy már Ártem, hogy miért ilyen szorgalmas mindenki! :-)

Olyan most az Áriási nappali, mint egy varázslatos hely, angyalokkal tele. Most sehol sem lenne jobb, mint itt! :-). A gyerekek káoszszövegben mesélnek, hogy mi minden történt velük, boldogan ünneplik a rangtánczást a fekvőtámaszverseny győztesét, ragyogó szemekkel hallgatják Zsuzsanna karácsonyi történetét, és veszik át az ajándékokat. Pillanatokig csak el, és mindenki az új ajándékait próbálgatja és mutogatja egymásnak.

“Tessék!”

mondja Kata az egyik kislánynak, aki szintén ünneplés volt velük. Egy barátját felhívta. “Szereted? Én kettőt kaptam. Ezt szívesen neked adom, ha szeretnéd.

“Néz! Milyen szép fogkefe!” mutatja Danika az új ajándékát a nevelőnek.

“

Kérem, nektek valamivel! “ sőt nekem Kata, majd felszalad az emeletre. Hamarosan már fentről hangzik a hangos invitálás: “Jajjaj mindenki! Gyertek fel!

Felmegyünk a lőpocsón, ahol hirtelen egy bűbszínház nézőterén találjuk magunkat. A gyerekek ünnekelnek, bűbojnak! Nem lehet sárász nézőkkel kibővíteni. Kata észreveszi a kárpályákat, leáll-tja az előadást, és kioson a paraván mögé, leszalad és egy maroknyi zsebkendővel tér vissza. Kiosztja a nézőtérre. Folytatódhat az előadás. A bűbájaknak sikerül a karácsonyi káldetésük. Előkezik az utolsó szám. Hatalmas a siker. :-)

Sajnos muszáj elindulnunk. Nem ez volt az első hely aznap, és már kő van. Tén, Jánosomóján, Csornán és Győr-Ménfőcsanakon járt aznap az ADRA-ünnepek csapata!

Fájdalmas a bőségszűz. Hazafelé az autóban az úlművekről beszélgetünk... De jó volt! Ugye holnap visszajövünk!

Gyerekek!

Ilyenek a mennyek országai, ugye?! Nem aggódnak, nem keserednek el a helyzetük miatt, hanem hálásak mindenért. Még egy új fogkefét is, vagy, hogy nem egy barátot kaptak, hanem kettőt.

De jó lenne ilyennek lennünk! Mi kell hozzá? Áram, hűvös, nevetés! Talán ennyi!

Aki nem hiszi, jöjjon utána! :-) Gyere velünk te is! Az adrahungary@adra.hu e-mail címen várunk rád!

Kis Márta

ADRA kuratóriumi tag